

بیمارستان آموزشی درمانی آیت الله کاشانی

شهر کرد

هیدروسفالی

بزرگ شدن سر

بیمار گرامی:

پمفلتی که در دست دارید حاوی اطلاعات ضروری در خصوص بیماری فعلی شما و چگونگی روند درمان و مراقبت آن می باشد.

عنوان:

هیدروسفالی چیست ؟

تهیه و تنظیم: مریم نورانی

تایید کننده: آقای دکتر میثم عدیمی

تاریخ بازنگری: ۱۴۰۲

کد پمفلت: KH/PE/NSUR/158

طراحی و تدوین: واحد آموزش به بیمار

زیر نظر واحد آموزش مرکز

، شستشوی مناسب و خشک کردن آن پس از هر بار استفاده و قرار دادن ظروف در جایگاه مخصوص (فضای خالی قسمت پایین هر کمد)

۴ تمیز و مرتب نگه داشتن فضای اطراف خود و جلوگیری از قراردادن هرگونه وسیله شخصی مستقیماً روی زمین.

۵ استفاده از میز غذا هنگام صرف غذا و عدم استفاده از ظرف غذا مستقیماً بر روی تخت .

۶ در صورت عدم استفاده از غذا در زمان مقرر ، مواد غذایی را در یخچال بخش قرار دهید .

۷ از دستکاری زخم پرهیز نموده و در صورت بروز هرگونه مشکل پرستار بخش را مطلع نمایید.

۸ جهت دفع ظروف غذا ، جعبه شیرینی ، باقیمانده مواد غذایی و سایر زباله های غیر عفونی از سطل زرد استفاده نکنید ۹. عدم استعمال دخانیات در بیمارستان به منظور بهبود هر چه سریع تر بیماری و جلوگیری از آلودگی هوا

۱۰- از آوردن پتو ، بالش و هرگونه زیر انداز خودداری کنید در زمان بستری در بخش با صدای آرام صحبت کرده تا باعث مزاحمت دیگران نشوید .

Email:Kashani@Skums.ac.ir

آموزش مراقبت از کودک هیدروسفال

جابه جایی کودک بطور مکرر (هر 01 دقیقه یک بار) به منظور کاستن خطر عفونت پوست سر به علت اثرات فشاری و نیز جلوگیری از عفونت ریه ناشی از بی حرکتی . نگهداری کودک بصورت تمیز و خشک (به خصوص اطراف چین های گردن و پشت گوش) جهت کاستن خطر عفونت ناشی از استفراغ و عرق . حمایت از سر کودک هنگام جابجایی جهت جلوگیری از صدمه و فشار به گردن .

تغذیه کودک هیدروسفال باید به مقدار کم و در دفعات زیاد باشد و بعد از تغذیه به علت احتمال استفراغ به پهلو گذاشته شود این کودک کان بلگید از انجام فعالیت هایی مثل فوتبال که احتمال صدمه به سر زیاد است، خودداری کنند.

نکات بهداشتی درمانی پیشگیرانه مهمی که بیماران در طول بستری در این بخش بایستی رعایت کنند:

۱- شستن به موقع دستها با آب و صابون بعد از استفاده از سرویس بهداشتی، قبل از صرف غذا و در صورت مشاهده هرگونه آلودگی

واضح در دست ها

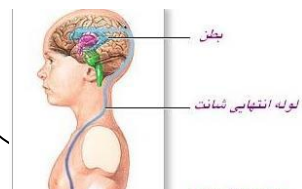
درمان هیدروسفالی

در موارد خفیف بیماری، ترکیبات دارویی که موجب کاهش مایع مغزی نخاعی می شوند، تجویز می گردد. -

در موارد پیشرفته، روش های دارویی کمک چندانی نمیکند و درمان اصلی جراحی است که در آن عامل ایجاد کننده بیماری حذف می شود. مثلاً اگر توموری موجب انسداد و هیدروسفالی شده باشد آن را خارج میکنند.

کاربردی ترین روش درمان، قرار دادن شنت (لوله ای ظریف) در جمجمه است که مایع اضافی را از مغز به حفره دیگری در بدن منتقل می کند و بدین ترتیب سر به تدریج به حالت طبیعی برمی گردد.

درمان توانبخشی: بسیاری از کودکانی که بیماری آنها به موقع تشخیص داده شده و درمان شده اند، با اقدامات بازپروری، فیزیوتراپی، گفتاردرمانی و کاردرمانی توانسته اند زندگی عادی و طبیعی داشته باشند. به طور کلی با درمان به موقع، بیماران مبتلا به هیدروسفالی قادر به زندگی عادی و طبیعی خواهند بود.

هیدروسفالی در کودکان زیر دو سال به خاطر باز بودن درزهای استخوان جمجمه منجر به بزرگ شدن غیرطبیعی در جمجمه (بالای سر) شده ولی در بزرگسالان با اختلال در راه رفتن و حافظه نمود مییابد. هیدروسفالی در کودکان بیشتر بعلت ناهنجاری مادرزادی یا خونریزی و عفونت نوزادی داخل بطنی پدید میآید. بزرگ شدن بالای سر همراه با نازک شدن استخوانهای جمجمه و جدا شدن درزها و در موارد پیشرفتهتر اختلال در حرکت چشمها و مشکل در تعادل و راه رفتن کودک، دیده میشود.

علائم در سنین مختلف متفاوت است:

- در شیرخواران به صورت افزایش سریع در اندازه دور سر یا بزرگ شدن غیرطبیعی اندازه سر باشد.

- در کودکان و بالغین شامل علائم افزایش فشار درون جمجمه مانند سردرد، استفراغ، تهوع، انحراف چشمها به پایین، اختلال در تعادل، کاهش حافظه، خوابآلودگی و یا کما میباشد. در بزرگسالان بیاختیاری ادرار، اختلال در راه رفتن، گیجی و منگی می تواند دیده شود.

هیدروسفالی به دو علت ایجاد می شود: یکی به علت افزایش

هیدروسفالی در پزشکی به وضعیتی گفته میشود که مایع مغزی نخاعی - تولید شده بیش از اندازه در بطنهای مغزی و دیگر حفره های مغز انباشته گردد و منجر به افزایش حجم آنها شود. این افزایش حجم اشغال شده توسط مایع در سیستم عصبی مرکزی و بویژه مغز میتواند ناشی از اختلال در توزیع، تشکیل، جریان یا جذب مایع مغزی نخاعی باشد و پیامد آن افزایش فشار درون جمجمه و آسیبهای مغزی و مرگ است.

مایع مغزی نخاعی، به طور مرتب در اطراف مغز و نخاع در حال چرخش است و مواد مغذی را در اختیار سلول های عصبی قرار می دهد و مواد حاصل از سوخت و ساز را دور می کند.

اگر گردش این مایع به عللی دچار وقفه شود یا بیشتر از مقدار نیاز تولید شود، تجمع بیش از اندازه آن موجب افزایش فشار درون مغز می شود. در نتیجه استخوان های جمجمه برای سازگاری به اطراف کشیده می شوند و سر از حد طبیعی بزرگ تر می شود.